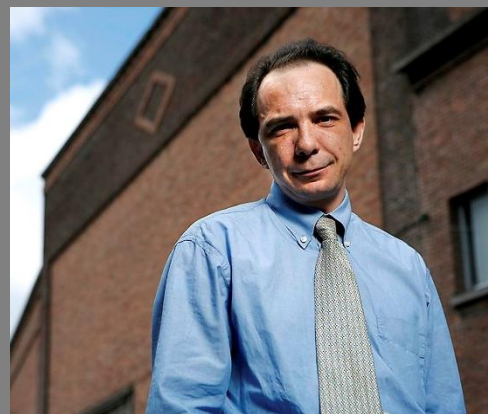

“Onder Ondernemers”

Deze nieuwsbrief van OKEE, maandelijks in uw mailbox én op de OKEE-website, kadert in de volgende filosofie: beter een goede buur, dan een verre vriend. Op deze manier laten we ondernemend Eeklo telkens kennismaken met collega-ondernemers uit de buurt. Deze keer gaan we langs bij Steyaert-Heene in de Zuidmoerstraat, waar Bruno Steyaert mij te woord staat over het bedrijf dat hij runt samen met zijn broer Bernard.

Wat doet Steyaert-Heene precies?

“Ons bedrijf bestaat eigenlijk uit twee grote afdelingen. De eerste afdeling is onze **staalhandel**, dit deel van het bedrijf wordt gerund door mijn broer Bernard. Hier verkopen we alles wat je kan nodig hebben in de particuliere woningbouw. Dat gaat van ijzer en staal tot betonnetten, balken, buizen, planten en ga zo maar door. Onze staalhandel levert vooral toe aan kleinere aannemers. Het gaat hier letterlijk om het verkopen van goederen, alhoewel dat de laatste jaren toch ook een beetje geëvolueerd is in het maken van kleine constructies. De dag van vandaag wordt er veel gerenoveerd, en daar wordt ook steeds meer staal in gebruikt. Die kleine constructies worden ook hier in ons atelier gemaakt. De tweede grote afdeling is onze **staalbouw**, dat is het deel van het bedrijf dat ik zelf run. Hier gaat het dan om grote stalen en metalen constructies. Deze afdeling bestaat uit een studiebureau waar we alles zelf ontwerpen, het atelier waarin alles vervaardigd wordt, ons speciaal transport en het monteren op de werf zelf. Zo hebben wij klanten over het hele land. Een van onze grootste klanten zijn de spoorwegen, waarvoor we o.a. de bovenleidingen en seinpalen maken. Ook de stroom- en energiesector is belangrijk voor ons. Het construeren van hoogspanningsposten en energiecentrales zijn enkele van onze specialiteiten.”

Julie bedrijf is ontstaan in 1903, hoe is het 111 jaar geleden allemaal begonnen?

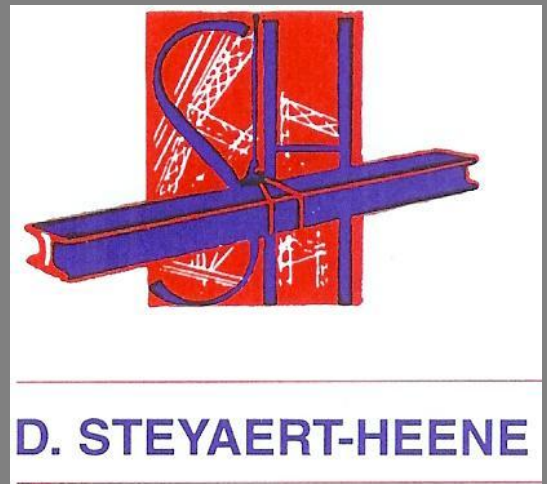

“Onze overgrootouders stonden in het onderwijs, maar in 1903 hebben zij de leerstoel geruild voor de toonbank en hebben ze hier in Eeklo, in de Kaaistraat, een staalhandeltje overgenomen. Zij verkochten dan letterlijk potten en pannen. Zij hadden twee zonen, een ervan werkte al in de zaak. Hun andere zoon, mijn grootvader, werkte voor wat we vandaag Electrabel noemen. Maar toen hij 35 was, kreeg hij een

hersensbloeding waardoor hij gedeeltelijk verlamd werd. Daardoor heeft hij zijn job verloren. Hij kon terecht in de zaak van zijn ouders, maar hij was ingenieur en wilde daar natuurlijk mee verder, hij wilde bouwen. Dat is meteen ook het ontstaan geweest van de afdeling staalbouw. Na Wereldoorlog Twee waren heel veel bruggen vernield. Wij hebben in die periode heel wat nieuwe bruggen gebouwd en hersteld. In de jaren 70 zijn we daar mee gestopt, want bruggen werden alsmaar groter en complexer. We moesten te veel investeren om die bruggen nog te kunnen maken. Wij hebben dat risico niet genomen. We hebben gekozen om ons te richten op de industrie, de chemische sector, haveninstallaties, etc. Zo hebben we aan enkele grote realisaties meegewerkt, zoals het Gentse Sportpaleis, beter bekend als het Kuipke. Dat was het moment dat mijn vader het bedrijf had overgenomen. De derde generatie dus.”

Bent u altijd van plan geweest om in het bedrijf te gaan?

“Ja en nee. Ik heb een Master economie, dus dat is al niet het juiste diploma voor deze sector. Ik wist dat ik geen ingenieursstudies aankon. Toen ik een job aangeboden kreeg in de economische sector, vroeg mijn vader plots waarom ik niet in het bedrijf kwam werken. Ik kon beginnen als aankoper en zo het bedrijf en de stiel beter leren kennen. Ik heb dat gedaan, en een jaar later is mijn broer afgestudeerd in de marketing, dus was het ergens logisch dat hij de staalhandel op zich zou nemen. Zo ben ik in de staalbouw terechtgekomen en heb ik al mijn kennis vergaard in het bedrijf zelf. In 1999 heeft mijn vader de fakkel doorgegeven aan mij en mijn broer. Dus nu zitten we al aan de vierde generatie. Ondertussen zijn we uitgegroeid tot een bedrijf van 60 mensen. Daarvan zijn er 15 bedienden en 45 arbeiders.”

Is uw opvolging al voorzien?

“Ik heb een dochter van 9 jaar. Ze is nog heel jong, maar ik heb haar wel al gezegd dat het hard werken is. Dat is iets dat ik zelf ook aan den lijve ondervonden heb. Je eigen zaak runnen staat gelijk aan keihard knokken, veel werken, en weinig vrije tijd. Maar ik hou van onze stiel en ik doe mijn job heel graag, dus het is het harde werken zeker waard.”

Voor meer info: <http://staalbouw-steyaertheene.be/nl>

